Prapañchahṛidaya on the Saṅkarṣha Kāṇḍa

Prapañchahṛidaya is an anonymous work dated to the 11th century. Kanazawa Atsushi writes about the following passage from the *Prapañchahṛidaya*:

> Together with a schematic outline of the Mīmāṁsā, this passage contains a concise account of the position, author, commentators and contents of the Saṅkarṣha Kāṇḍa. It is no exaggeration to say that, among researchers who have up until now undertaken to write something on the history of the Mīmāṁsā, there is not one who has not shared in the benefits of this work.

तत्र साङ्गोपाङ्गस्य वेदस्य पूर्वोत्तरकाण्डसंभिन्नस्याशेषवाक्यार्थविचारपरायणं मीमांसाशास्त्रम् । तदिदं विंशत्यध्यायनिबद्धम् । तत्र षोडशाध्यायनिबद्धं पूर्वमीमांसाशास्त्रं पूर्वकाण्डस्य धर्मविचारपरायणं जैमिनिकृतम् । तदन्यदध्यायचतुष्कमुत्तरमीमांसाशास्त्रमुत्तरकाण्डस्य ब्रह्मविचारपरायणं व्यासकृतम् । तस्य विंशत्यध्यायनिबद्धस्य मीमांसाशास्त्रस्य कृतकोटिनामधेयं भाष्यं बोधयनेन कृतम् । तद्ग्रन्थबहुल्यभयादुपेक्ष्य किंचित्संक्षिप्तमुपवर्षेण कृतम् । तदपि मण्डमतीन् प्रति दुष्प्रतिपादं विस्तीर्णत्वादित्युपेक्ष्य षोडशलक्षणपूर्वमीमांसाशास्त्रमात्रस्य देवस्वामिनातिसंक्षिप्तं कृतम् । भवदासेनापि कृतं जैमिनीभाष्यम् । पुनर्द्विकाण्डे धर्ममीमांसाशास्त्रे पूर्वस्य तन्त्रकाण्डस्याचार्यशबरस्वामिनातिसंक्षेपेन सम्कर्षकाण्डं द्वितीयमुपेक्ष्य कृतं भाष्यम् । तथा देवताकाण्डस्य संकर्षेण । ब्रह्मकाण्डस्य भगवत्पादब्रह्मदत्तभास्करादिभिर्मतभेदेनापि कृतम् ।

Prapañchahṛidayam, Trivandrum Sanskrit Series, No. 45, 1915, p. 38, l.14 to p. 39, 1.12. (Quoted by Atsushi.)

Subrahmanya Shastri has translated the central portion of this passage in the preface to the edition of Saṅkarṣha Kāṇḍa with Devasvāmin's commentary, (page iv):

> In Mīmāṃsā is laid down rules of interpretation for the former and latter parts of the Vedas. It consists of twenty chapters. Of these the first sixteen chapters deal with the discussions about Dharma and the rest with Brahman. Bodhāyana wrote a Bhāṣya on them called *Kṛtakoṭi.* As this was a very voluminous work, Upavarṣa wrote a smaller commentary on them called *Vṛtti.* As this was also found difficult for ordinary intellects, Devasvāmin wrote a brief Bhāṣya on the whole Śāstra. Again Śabarasvāmin wrote a Bhāṣya on the Tantrakāṇḍa alone (Ch. 1-12) omitting Saṃkarṣa. Bhavadāsa also wrote a Bhāṣya on Jaimini's Sūtras."

Prapañchahṛidaya on the contents of the four chapters of the *Sañkarṣha Kāṇḍa*, quoted by Laveriere (p. 182):

तथा देवताकाण्डस्य प्रथमाध्याये सर्वेषां मन्त्रविशेषाणां देवता-तत्त्वप्रदर्शने तात्पर्यमिति प्रदर्शितम् । द्वितीयाध्याये विध्यर्थवा-दनामधेयानां मन्त्रदेवताविशेषत्वम् । तृतीयाध्याये देवतातत्त्वं स्वेच्छाविग्रहत्वादिगुणागुणालङ्कृतम् । चतुर्थाध्याये देवताफलं सत्कर्मणामपवर्गाधिकारिणस्तादात्म्यलक्षणमपवर्गफलमिति ।